Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι· καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου,
μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσός· καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ
ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως· πίστευσον αὐτῷ, καὶ ἀντιλήψεταί σου, ἕ-
ως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος· καὶ ὕστερον ἀναδώσει αὐτῷ εὐ-
φροσύνη· καὶ [illegible] αὐτοῦ· καὶ ἐν ἀρρωστή-
ματί σου, μὴ παράβλεπε, ἀλλ᾽ εὖξαι κυρίῳ καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε·
ἀπόστησον πλημμέλειαν, καὶ εὔθυνον χεῖρας· καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας
καθάρισον καρδίαν :: Ὠσηὲ

Ἵνα μὴ [illegible], ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρός με :— Μιχαίου :—

Ὀργὴν κυρίου ὑποίσω· ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δί-
κην μου· καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου· καὶ ἐξάξει με εἰς φῶς· ὄψομαι
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ :: Ναούμ· Χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν
αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν :—

Ἡσαΐου

Στενάξω καὶ παρακαλέσω [illegible]·
[illegible] · ἡ [illegible] ἄνοια·
[illegible] μὴ βλέπειν· ἡ καρδία μου ταράσσεται· ἡ ἀνομία μου
βαπτίζει· ἡ ψυχή μου ἀφόρητον [illegible] φορτίον· καὶ ὅταν ἡ ὀργή σου
θυμοῦ μου [illegible] συντρίβομαι· καὶ χρόνον μικρὸν
ἐγκατέλιπόν σε· καὶ μετὰ ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε· ἐν θυμῷ
μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ· καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ
ἠλέησά σε, εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος· καὶ οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδική-
σω ὑμᾶς· οὐδὲ διὰ παντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν· πνεῦ-
μα γὰρ ἐξ ἐμοῦ ἐξελεύσεται· καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα· δι᾽ ἁμαρτίαν
βραχύ τι ἐλύπησα αὐτόν, καὶ ἐπάταξα αὐτόν· καὶ ἀπέστρεψα τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐλυπήθη καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· καὶ ἑώρακα τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· καὶ ἰασάμην
αὐτόν· καὶ παρεκάλεσα αὐτόν· καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν :—

Ἱερεμίου ::

Σὺ [illegible] μακροθυμίαν [illegible] ὑμῖν ὀργήν·